

Heiki Vilep

KAPIUKSE KOLLID

Heiki Vilep

Kapiukse kollid

Illustratsioonid: Ott.Vallik

Raamat sai VII Nukitsa konkursil (2004) 6. koha

Raamatut on keelatud paljundada ja edasi müüa
Autori õigused on kaitstud Eesti Vabariigi
seadustega

epub: Heiki Vilep 2013

JAN OLİ LOHAKAS POISS. OMA ASJU EI HOIDNUD TA SUGUGI HÄSTI. KLOTSID JA AUTOD VEDELESID PÕRANDAL LAIALI, MÄNGUKARU RIPPUS PAELAPIDI UKSELINGI KÜLJES JA PILDIRAAMATUTE NURGAD OLID RULLIS. EMA MANITSES JANI KOGU AEG:

“KUIDAS SA KÜLL NII LOHAKAS OLED! HEAD LAPSED KORISTAVAD ALATI PEALE MÄNGIMIST OMA ASJAD KOKKU.”

MÕNIKORD JAN PÜÜDISKI HEA LAPS OLLA JA ASJAD KOKKU KORJATA, AGA JUBA JÄRGMISEL PÄEVAL UNUSTAS JÄLLE KÕIK LAIALI.

ÜHEL ÕHTUL, KUI JAN JUBA VOODIS
OLI, VAATAS TA RIIDEKAPI UKSEL PUIDU-
MUSTRIT JA HAKKAS IGASUGU ASJU ETTE
KUJUTAMA. TALLE NÄIS, ET ÜKS PIKK SINKA-
VONKALINE TRIIP ON JÕGI JA TUMEDAMAD
LAIGUD SELLE KÕRVAL ON PÕÕSAD. KUI TA
VEEL NATUKE AEGA VAATAS, KUJUTAS TA
JUBA ETTE KAUGUSES AIMATAVAID MÄGE-
SID JA MINGISUGUST IMELIKKU LINNA. SEE
OLI ROHKEM NAGU KOOBASTE LINN.

JAN MUUDKUI VAATAS JA VAATAS JA
LÕPUKS JUHTUS MIDAGI VÄGA VEIDRAT.
ÜHES KOOBASTEST OLEKS JUSTKUI KEEGI

LIIGUTANUD. JAN PINGUTAS SILMI JA TÕE-
POOLEST – KA TEISTES KOOBASTES LIIKU-
SID RINGI PIKAD VARJUD. JAN HAKKAS
KARTMA JA TÕMBAS TEKI ÜLE PEA. KUI TA
TEKI ALT JÄLLE VÄLJA PIILUS, OLI KOO-
BASTES VAIKUS.

JAN IKKA VAATAS JA VAATAS JA
KORRAGA TEKKISID KOOBASTESSE JÄLLEGI
PIKAD LIIKUVAD VARJUD. VARJUD OLID
SUURTE KOLLIDE MOODI, KES PIDEVALT
ÜKSTEISEGA KOKKU PÕRGATES EDASI-
TAGASI SEBISID.

LÕPUKS HAKKAS JANILE TUNDUMA,
NAGU OLEKSID KOLLID VÕTNUD SUUNA
TEMA POOLE. NAD KASVASID JA KASVASID
NING JAN KOOS VOODIGA TAGANES NEIST
KAUGEMALE. TUBA VENIS HÄSTI-HÄSTI
SUUREKS. NII SUUREKS, ET AKEN, MILLEST
TÄNAVALATERN SISSE PAISTIS, KAHANES
HOOPIS VÄIKESEKS TÄPIKS KAUGUSES.

KOOS TOAGA KASVAS KA JANI HIRM.
VOODI, MILLES TA LAMAS, MUUTUS
VANKRIKS JA KIIKHOBU, MIS MUIDU OLID
NURGAS KÜLILI LEBANUD, OLID NÜÜD
RAKENDATUD JANI VOODI ETTE JA PAISTIS
PÄRIS HOBUSE SUURUSENA.

KOLLID KAPIUKSELT OLID JUBA NII
SUUREKS KASVANUD, ET EI MAHTUNUD

ENAM KAPIUKSELE ÄRA JA RONISID SEALT MAHA. NAD TRAMPISID KOLEDATE KAPJADEGA JA VIBUTASID OMA PIKKI KOLME SÕRMEGA KÄSI JANI SUUNAS.

“NÕÕ!” HÜÜDIS JAN KIIKHOBUSELE JA SEE PISTIS TUHATNELJA KAPPAMA. KUSAGIL KAUGEL SILMAPIIRIL PIDI OLEMA TOA VASTASSEIN JA SINNAPOOLE LÄKS NENDE SÕIT.

“MIDA MA NÜÜD KÜLL PEALE HAKKAN?” MÕTLES JAN. KAUGUSEST KOSTIS KOLLIDE KOLETUT KABJAPLAGINAT JA NEIL KÄIS JÄREL ÜLESKEERUTATUD TOLMUPILV. ÜKS

ERITI SUUR KOLL PURSKAS NINASÕÕRMETEST TULD VÄLJA JA MÖIRGAS HIRMSA HÄÄLEGA.

“MUL ON ABI VAJA!” MÖTLES JAN. “KUS ON MU TANKID JA TINASÕDURID? KUS ON MU KLOTSID, ET EHITADA KINDLUST?”

KIIKHOBU OLI JÕUDMAS UKSENI, MIS VIIS KORIDORI. UKS OLII NII SUUR JA KÕRGE, ET JAN PIDI PEA PÄRIS KUKLASSE AJAMA, ET LÕPPU NÄHA. SEAL ÜLEVAL RIPPUS PAELA OTSAS JANI MÄNGUKARU. KARU-MÕMM OLII SAMUTI KÕVASTI KASVANUD JA PAISTIS NÜÜD JANIST MITU KORDA SUUREM.

“BRRRRRR!” TEGI JAN JA KIIKHOBU PEATUS. “ME PEAME TA SIIT ALLA AITAMA! TEMA KAITSEKS MEID KOLLIDE EEST!”

“TA ON NII KÕRGEL!” HÜÜDIS KIIKHOBU. TULETÕRJEAUTO REDELIT OLEKS VAJA!”

“MEIL EI OLE AEGA!” ARVAS JAN JA VAATAS KOLLIDE SUUNAS. NEED AGA MUUDKUI LÄHENESID JA LÄHENESID KOOS ÜLESKEERUTATUD TOLMUPILVEGA.

“OTSIME SÕDURID ÜLES!” HÕIKAS JAN HOBUSELE JA NENDE SÕIT LÄKS EDASI PIKI SEINÄÄÄRT. MÕNEMINUTILISE KIHUTAMISE JÄREL MÄRKASID NAD TINASÕDURIT, KES ISTUS SELG VASTU SEINA MAAS JA POPSUTAS RAHULIKULT PIIPU.

“HÄDA ON TULEMAS!” KARJUS JAN JUBA EEMALT. “SUURED KOLLID! PALJU KOLLE!”

VANA TINASÕDUR AJAS ENNAST PÜSTI JA VAATAS SILMAPIIRI POOLE. SEALT PAISTIS JUBA SELGESTI KÄTTE TOLMUPILV, MIDA KOLLID ÜLES KEERUTASID.

“KUS ÜLEJÄÄNUD SÕDURID ON?” KÜSIS JAN.

“KUHU SA NAD JÄTSID?” KÜSIS TINASÕDUR VASTU. NÜÜD OLI JAN KORRAGA ENDA PEALE VÄGA PAHANE.

“TUGITOO!” TURGATAS TALLE PÄHE.
“VIIMATI LÜKKASIN NAD TUGITOOI ALLA
EEST ÄRA, ET EMA EI NÄEKS JA MA EI
PEAKS KORISTAMA.

TINASÕDUR HÜPPAS VANKRILE JA NAD
SUUNDUSID GALOPPI LASTES KAUGUSES
MÄENA KÕRGUVA TUGITOOI POOLE. KUI
NAD KOHALE JÕUDSID, NÄGID NAD KAHE-
KÜMMET SÕDURIT MURETULT MAAS PÕÕ-
NUTAMAS. MÕNI NORSKAS KOHE NII KÕ-
VASTI, ET VAIBA KARVAD ÕÕTSUSID.

“HÄDA!” KARJUS JAN. “SUUR HÄDA!”
ÜKS OHVITSER AJAS ENNAST ISTUKILE JA
VAATAS UNESEGASENA JANILE OTSA.

“ISE SA MEID SIIA TUGITOO LI ALLA
PIKALI JÄTSID!”

“PALUN VABANDUST!” POMISES JAN JA
TEMA PÕSED VÄRVUSID PUNASEKS.

“ÄRATUS!” KARJUS OHVITSER JA SÕ-
DURID HÜPPASID ÜKSTEISE JÄREL PÜSTI.
SEEJÄREL KAMANDAS OHVITSER:

“JOONDU! VALVEL!”

JAN TÕUSIS PÜSTI JA SELETAS SÕJA-
MEESTELE:

“KAPIUKSE KOLLID TULID OMA KOOBASTEST VÄLJA JA TAHAVAD NÜÜD VALLUTADA MEIE TUBA. ME PEAME NAD TAGASI LÖÖMA!” SÕDURID VAATASID KAUGUSES KASVAVAT TOLMUPIILVE JA KÕIGE VANEM NEIST VÕTTIS SÕNA:

“SIIN OLEKS VAJA KARUMÕMMI ABI JA TANKE JA KINDLUST.”

“KARUMÕMM RIPUB UKSELINGI KÜLJES....” LÕI JAN SILMAD MAHA.

“NII,” VÕTTIS OHVITSER JUHTIMISE ENDA PEALE. “KIIKHOBU JA TINASÕDUR NUMBER 4! TEIE MEELITATE KOLLID KORIDORIUKSEST EEMALE. MEIE SIIN VÕTAME SIDET TULETÕRJEAUTOGA JA PÜÜAME KARUMÕMMI LINGI OTSAST ALLA SAADA.”

KIIKHOBU JA TINASÕDUR NUMBER 4 KAPPASID MINEMA, OTS KOLLIDE SUUNAS, ET NEID SIIS VALELE POOLE MEELITADA. KOLLID LÄKSIDKI ÕNGE JA TORMASID TUHATNELJA KIIKHOBULE JA SÕDURILE JÄRELLE.

“TINASÕDURID NUMBER 1, 2, 3, JA 5, 6, 7! TEIE VÕTATE KALLURI, MIS ON KIRJUTUSLAUA JALA KÕRVAL JA OTSITE KOKKU NII PALJU KLOTSE KUI VÕIMALIK. SIIS SÕIDU-

ESIMESTENA JÕUDSID TUGITOOLI
JUURDE TAGASI SÕDURID KALLURAUTOGA.
NAD TÕID KOHALE KASTITÄIE KLOTSE JA
HAKKASID KOHE KINDLUST E HITAMA. JAN

AITAS NEID PÜÜDLIKULT.

PEAGI KOSTIS TEISELT POOLT MÜRI-
NAT JA KOHALE SÕITIS PUNANE TULE-
TÕRJEAUTO.

“NII. AITAME KARUMÕMMI LINGI
OTSAST ALLA!” HÕIKAS JAN JA HÜPPAS
HOOGSALT AUTO ASTMELAUALE. SÕITNUD
TÄISKIIRUSEL KORIDORI VIIVA UKSENI, KE-
RISID NAD KIIRESTI REDELI ÜLES. KARU-
MÕMM SAI JALA ÜLEMISE PULGA PEALE
TOETADA JA TÕMBAS PAELA LINGI KÜLJEST
LAHTI. KÕVA MÜTSUGA HÜPPAS TA VAIBALE
JA VAATAS JANI ÜLEVALT ALLA.

“OLGU PEALEGI!” PANI TA OMA RASKE
KÄPA POISI ÕLALE JA LISAS:

“PRAEGU POLE AEGA SELETADA, KUI
PAHA ON LINGI OTSAS RIPPUDA. PRAEGU
ON VAJA KAPIUKSE KOLLID TAGASI KOO-
BASTESSE AJADA.”

VARSTI JÕUDSID VALJU MÜRINA SAA-
TEL KOHALE KA SÕJAMASINAD – NELI TANKI
JA SEITSE SOOMUSAUTOT. NAD RIVISTUSID
ÄSJAVALMINUD KINDLUSE ETTE JA JÄID
VAENLAST OOTAMA.

TINASÕDUR NUMBER 4 TIIRUTAS JUBA
MITMENDAT RINGI TOA TEISES KÜLJES JA

KOLLID OLID MARUVIHASED, ET EI JÕUD-
NUD KIIKHOBUSEGA SAMMU PIDADA. NAD
LÕÖTSUTASID VALJULT JA MÖIRGASID VI-
HAST. JÄRSKU JÄI KÕIGE SUUREM KOLL
SEISMA JA ÜTLES MÖRISEVA HÄÄLEGA SUU-
RI PUNASEID SILMI PÖÖRITADES:

“MA ARVAN, ET NAD PÜÜAVAD MEID
NINAPIDI VEDADA. ME OLEME JUBA MITMES
KORD PEEGLIKAPI JUUREST MÖÖDA KIHU-
TANUD. NAD VÕIVAD ISE HOOPIS TOA TEI-
SES KÜLJES OLLA. SUUNDUME SINNA!” KOL-
LID URISERID KURJAKUULUTAVALT JA VÕT-
SID SUUNA TOA VASTASSEINA POOLE.

“TULEVAD!” HINGELDAS TINASÕDUR
NUMBER 4, KUI OLI TEISTE JUURDE JÕUD-
NUD. “NAD SAID ARU, ET ME NEID PETAME!”

“POLE MIDAGI!” ÜTLES JAN. “MEIL ON
KÕIK ETTEVALMISTUSED TEHTUD – KLOTSI-
DEST EHITASIME KINDLUSE, KARUMÕMMI
PÄÄSTSIMES TULETÕRJEAUTO ABIGA LINGI
KÜLJEST LAHTI JA SÕJAMASINAD TÕIME KA
KOHALE. ME EI KARDA KOLLE, KUI ME KÕIK
KOOS OLEME!”

JUBA LÄHENESKI TOLMUPILV JA KÕIGE
EES KAPPAS KÕIGE SUUREM KOLL. JÄLLE
PURSKAS TA SUUST VÄLJA TULD JA JÄLLE
MÕIRGAS TA ÕUDSE HÄÄLEGA.

“VALMIS OLLA!” KARJUS OHVITSER JA TINASÖDURID TÕSTSID PÜSSID PALGE. SÕJAMASINAD KÄIVITASID MOOTORID JA KARUMÕMM SEISIS KÄED PUUSAS KINDLUSE KÕRVALE. KUI KOLLID OLID JÕUDNUD PIISAVALT LÄHEDALE, KAMANDAS OHVITSER:

“TULD!” KÕLAS VÕIMAS KOGUPAUK JA KOLLID MATTUSID ÜLENI SUITSUPILVE.

UUESTI NÄHTA VALE ILMUSID NEIST VAEVALT POOLED. ÜLEJÄÄNUD OLID HAAVATUD JA PIKALI MAAS.

NÜÜD ASTUS ETTE KARUMÕMM KOGU

OMA SUURUSES JA SAMMUS OTSUSTAVALT KOLLIDE PEALIKULE VASTU. SÕDURID JOOKSID TALLE JÄRELE. VARSTI SEISID KAKS VAENUPOOLT VASTAMISI JA VAATASID VIHASELT TÕTT.

“MINGE TAGASI, KUST TULITE!” ÜTLES KARUMÖMM KURJA HÄÄLEGA. “MEID ON NÜÜD ROHKEM JA ME SAAME TEIST NAGU-NII JAGU!”

KOLLIDE PEALIK MÖRISES TAAS VIHA-SELT JA PÖÖRITAS SILMI.

“IGA PÄEV OLETE TE MÖÖDA TUBA LAIALI, KUIDAS TE NÜÜD KÕIK KOKKU SAI-

TE?” KÜSIS TA PILKAVA TOONIGA JA VAATAS KORRALIKULT RIVISTATUD SÕDUREID, ILUSASTI LAOTUD KINDLUSEMÜÜRI JA ÄHVARDAVID TANKITORUSID.

“JAN KORJAS MEID KOKKU,” ÜTLES KARUMÕMM JA ASTUS ÄHVARDAVA SAMMU ETTEPOOLE.

Järg raamatus...

Küsimuste tekkimisel kirjuta:

vilep@vilep.com

Heiki Vilepi teised lasteraamatud:

- 2002 – Lasteluulekogu „Tere“
- 2003 – Jutustus „Kapiukse kollid“
- 2003 – Lasteluulekogu „Minu laul“
- 2003 – Jutukogu „Lendav õunapuu“
- 2004 – Jutustus „Vaikuse hääled“
- 2004 – Jutustus „Jani seiklused Varjudemaal“
- 2005 – Lasteluulekogu „Tahaksin olla“
- 2005 – Jutukogu „Liisu“
- 2006 – Jutustus „Kapiukse kollid jälle platsis“
- 2006 – Jutukogu „Liisu liivaaugus“
- 2006 – Muinasjutt „Roosa printsess“
- 2007 – Jutukogu „Liisu leiutab küünlapuhuja“
- 2007 – Lasteluulekogu „Katus sõidab“
- 2007 – Lasteluulekogu „Padjasõda“
- 2008 – Jutukogu „Kurjajuurikas, Kitupunn ja Pugeja“
- 2008 – Ulmeromaan lastele „Horlok ja Ürgvärava võti“
- 2008 – Lasteluulekogu „Kellakägu“
- 2008 – Jutukogu „Une-Mati udujutud“
- 2009 – Jutukogu „Liisu“ vene keeles (tõlkinud B. Baljasnõi)
- 2009 – Lasteluulekogu „Habemega nali“
- 2009 – Muinasjutukogu „Nõiutud linn“
- 2009 – Jutustus „Kapiukse kollid planeedil X“

2010 – Juubelikogumik “50 juttu ja luuletust väikestele sõpradele”

2010 – Jutukogu „Liisu ja hullumaja puhvet“

2010 – Muinasjutt „Kadunud jõulud“ vene keeles (tõlkinud B. Baljasnõi ja J. Baljasnaja)

2011 – Jutustus “Üle põhjatu kuristiku”

2009 – Lasteluulekogu “Puupeapuu”

NB!

Kirjuta oma e-raamatu soov **e-mailiga**:

vilep@vilep.com

Või helista telefonil: 53488180

Heiki Vilep Facebook'is:

<https://www.facebook.com/heikivilep>